

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 571/2023
28.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Владана Мијаиловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 447/21 од 27.04.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 329/22 од 21.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 28. јуна 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владана Мијаиловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 447/21 од 27.04.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 329/22 од 21.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 447/21 од 27.04.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу одредаба чланова 48, 50. и 51. КЗ окривљени је осуђен на новчану казну као споредну, у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а која ће се у случају ненаплативости заменити казном затвора тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном АА је на основу члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, тако што му је привремено одузето 42 литре горива „Евро-дизел“ у корист државе.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 329/22 од 21.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Владана Мијаиловића, а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К 447/21 од 27.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владан Мијаиловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, повреде члана 16. став 5. ЗКП и поведе одредаба члана 176. став 1, 2. и 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да кривично дело недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији чини онај ко ставља у промет, односно онај ко продаје производе који нису посебно обележени прописаним контролним акцизним маркицама у складу са Законом, док само набављање таквих производа није кривично дело. Према наводима захтева, из чињеничног стања описаног у оптужном акту не произилази да је окривљени гориво ставио у промет, односно да је исто продавао, тако да недостаје једно од битних обележја предметног кривичног дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Чланом 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији прописано је да недозвољен промет акцизних производа чини онај ко супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, неовлашћено производи, прерађује, продаје или ко набавља ради продаје, држи или преноси или ко посредује у продаји

или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени АА је дана 24.02.2021. године, у урачунљивом стању, супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, и то одредби члана 9. Закона о акцизама, набавио ради даље продаје, те стављао у промет и држао 42 литре горива „Евро-дизела“, који производ се сходно члану 2. Закона о акцизама сматра акцизним производом, на начин и у месту ближе описаним у изреци пресуде, при чему је био свестан свога дела, забрањености истог и хтео његово извршење.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, супротно наводима захтева, стичу се сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, због ког је окривљени АА оглашен кривим, а из ког разлога су наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Наводи браниоца да је у конкретном случају окривљени предметно гориво набављао ради личне употребе у функционисању домаћинства, по оцени овога суда, представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, из ког разлога је поднети захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Како ни повреда закона из члана 16. став 5. ЗКП, нити битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, на које бранилац такође указује у поднетом захтеву, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца због повреде закона, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оценио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић